

Full diocesà

24 de maig del 2020

Maria Auxiliadora a Ripoll

Fa seixanta-cinc anys que un grup de salesians treballa en la tasca educativa a Ripoll. Fins a l'any 2001 hi va residir permanentment una comunitat salesiana; posteriorment la comunitat continua regint l'escola sense presència estable. Des de l'any 1996 fins a la marxa de la comunitat de Ripoll els pares salesians es van fer càrrec de la parròquia de Sant Josep Obrer de Ripoll, amb el P. Ramon Olivés com a rector. La imatge de la fotografia és la que actualment es venera a la capella de l'escola a Ripoll i és la primera imatge de Maria Auxiliadora que van portar els salesians quan anaren a Ripoll; després hi hagué una talla de fusta que actualment es troba a la comunitat de Sabadell.

La festa de Maria Auxiliadora, avui 24 de maig, és bastant recent. Amb tot, aquesta invocació de «Maria, Auxili dels cristians» té una llarga tradició en el poble cristià. Ja durant el segle XVI apareix com una invocació en les lletanies del rosari.

Don Bosco, en una època de canvis en què l'Església anava adaptant-se a les noves situacions, des de 1862 tingué aquesta advocació mariana com la preferent i promogué la construcció d'un santuari a Torí amb tal títol. Ho va fer pensant en l'Església, conscient de la necessitat de l'ajuda de Maria en les dificultats del món modern.

«Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món»

Ascensió del Senyor / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

(1,1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.

(Salm 46)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en

vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

(1,17-23)

Acaba l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

(28,16-20)

«Quan hagué dit
això s'enlairà davant
d'ells, i un núvol
se l'endugué, i el
perderen de vista»

Agermanar cel i terra

Joan Mir Tubau, prev.

Avui, en la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, escau de recordar les paraules que santa Teresa de l'Infant Jesús va dir poc abans de morir: «Pressento que estic a punt d'entrar en el descans. Però pressento, sobretot, que la meva missió és a punt de començar: la meva missió de fer estimar Déu com jo l'estimo, de donar a les ànimes el meu caminet. Si Déu escolta els meus desitjos, passaré el cel a la terra fins a la fi del món. Sí, vull passar el meu cel fent el bé a la terra... no vull descansar mentre hi hagi ànimes per salvar.»

La jove carmelita francesa de vint-i-quatre anys havia entès que el cristià no es pot quedar, com els apòstols el dia de l'Ascensió del Senyor, «mirant el cel», per molt gratificant que sigui. El cristià té una missió que Jesús ressuscitat, abans de pujar al cel, va encomanar a tots els seus seguidors, a tota l'Església: «Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los... ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat.» Una missió sublim i arriscada, que santa Teresina va saber resumir amb l'expressió «passar el meu cel fent el bé a la terra». Teresa de Lisieux va agermanar, en la seva vida cristiana, el cel i la terra, no es va quedar embadalida només mirant el cel.

I nosaltres, ¿hi pensem, que el nostre cel hauria de ser fer el bé a la terra? Celebrar l'Ascensió del Senyor és alegrar-nos que el Senyor ressuscitat «seu a la dreta de Déu», és amb Déu Pare; però, alhora, recordar la responsabilitat de rellevar-lo aquí baix a la terra.

La imatge

L'Ascensió del Senyor té una dimensió de comiat: Jesús ja no serà present en el món com ho havia estat en els pobles del seu país. La colla de deixebles l'acomiaten contents; una dimensió de triomf. Tanmateix, el llibre dels Actes n'anuncia el retorn: tornarà, una dimensió d'esperança.

Ara vivim de la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.» Una companyia activa.

L'Ascensió (s. XVI). Dosso Dossi

Agenda

Lit. hores: Setmana III

25 dilluns

— Sant Beda el Venerable
— Santa Magdalena Sofia Barat
Ac 19,1-8/Salm 67/Jn 16,29-33

26 dimarts

— Sant Felip Neri
Ac 20,17-27/Salm 67/Jn 17,1-11a

27 dimecres

— Sant Agustí de Canterbury
Beat Josep Tous i Soler
Ac 20,28-38/Salm 67/Jn 17,11b-19

28 dijous

— Sant Emili
Ac 22,30; 23,6-11/Salm 15/Jn 17,20-26

29 divendres

— Sant Just d'Urgell
— Sant Pau VI
Ac 25,13b-21/Salm 102/Jn 21,15-19

30 dissabte

— Sant Ferran
— Santa Joana d'Arc
Beat Pere Tarrés
Ac 28,16-20.30-31/Salm 10/Jn 21,20-25

31 Pentecosta o Pasqua Granada/ Cicle A

La Visitació de la Mare de Déu Nostra Senyora del Sagrat Cor
Ac 2,1-11/Salm 103/1Co 12,3b-7.12-13/Jn 20,19-23

TORNEM A L'ESGLÉSIA

Es reinicien les misses amb assistència de fidels

Fase 1

(fins a un terç de la capacitat del temple)

MESURES HIGIÈNIQUES DE SEGURETAT I PREVENCIÓ EN LA REPRESA DE LES MISSES AMB FIDELS (FASE 1)

Per accedir al temple

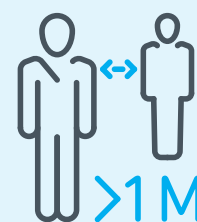
Cal dur mascareta (s'ha de portar de casa).

Es demana rentar-se les mans amb gel hidroalcohòlic en entrar i sortir (hi haurà dispensadors a l'entrada).

És obligatori mantenir la distància física de seguretat entre persones als bancs, a la cua de la comunió i en entrar i sortir del temple.

Durant la celebració

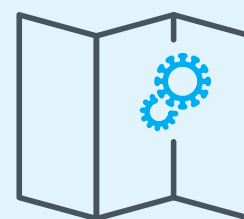
El gest de la pau es pot ometre o bé substituir per un altre gest, evitant el contacte directe.

A l'hora de la comunió no es pronunciarà cap paraula: no es dirà "Amén" després de rebre la comunió (aquest diàleg es farà abans comunitàriament).

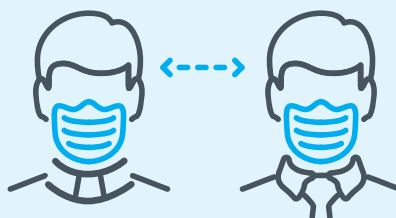

No hi haurà fulls de cants ni cap element que s'hagi de passar de mà en mà. No besar ni tocar imatges.

Semblantment

En la confessió i moments d'escolta dels fidels: a més de les mesures generals, s'ha de mantenir la distància física, assegurant la confidencialitat. Tant el fidel com el confessor han de portar mascareta.

Per poder contribuir amb la teva parròquia, trobaràs els cistells de la col·lecta a la sortida del temple. Gràcies!

Perquè ho puguem explicar i gravar en la memòria

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest diumenge celebrem l'Ascensió del Senyor. Després d'estar durant quaranta dies apareixent-se als deixebles i acompanyant-los, finalment el Senyor és enlaira al cel. Però abans els digué: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat» (Mt 28,19-20). Jesús els envia a anunciar, a comunicar el seu missatge, la seva bona notícia; per això, el dia de l'Ascensió del Senyor és el dia en què l'Església celebra la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials.

Enguany el lema d'aquesta jornada és «Perquè ho puguem explicar i gravar en la memòria (cf. Ex 10,2). La vida es fa història». El papa Francesc vol dedicar el missatge d'aquesta jornada al tema de la narració: «L'home és un ésser narrador. Des de la infantesa tenim fam d'històries de la mateixa manera que tenim fam d'aliments.» És veritat que amb els anys ens adonem que cada vegada ens agrada més explicar històries de la nostra vida, del que hem viscut, de les nostres penes i alegries, això és bo! Però també hem de vigilar a no caure en el parany de les històries negatives, les que escoltem i «ens narcotitzen, convencent-nos que necessitem contínuament tenir, posseir, consumir per a ser feliços» i també les que expliquem i ens fan tornar «àvids de xafarderies i de tafaneries».

El Sant Pare, enmig de tots els missatges, històries i narracions, ens diu que «la Sagrada Escriptura és la Història de les Històries», és «la gran història d'amor entre Déu i la humanitat». La història de Jesucrist no és una història del passat, és ben actual; quan escoltem la lectura de l'evangeli ens adonem que el que diu ens ho diu a cadascun de nosaltres i ens interpel·la en la nostra vida actual.

Avui, en aquesta Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, no podem oblidar la pandèmia que estem encara sofrint i que ens ha portat a un confinament gairebé inimaginable. I és que en aquests mesos els mitjans de comunicació han estat uns dels grans protagonistes de la nostra societat, perquè, gràcies a les noves tecnologies, les xarxes socials i la comunicació del segle XXI, aquest confinament ha estat més suportable i ens ha ajudat a no sentir-nos tan sols.

«La història de Jesucrist no és una història del passat, és ben actual»

L'Església, i concretament la nostra diòcesi, ha aprofitat tots aquests mitjans per a acostar-se als seus fidels a través de les misses pels canals Youtube –que han tingut una concurrència de públic molt nombrosa–, els grups de whatsapp de les parròquies –que han donat suport i han compartit moments de pregàries i reflexions–, els correus electrònics –que han fet arribar material catequètic a les famílies–, les videoconferències –que han fet que no s'atruessin algunes activitats–... i tantes altres iniciatives que podria anomenar.

Acabo aquesta glossa tornant a recordar el lema de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials: «Perquè ho puguem explicar i gravar en la memòria.» En efecte, de ben segur que tots nosaltres, especialment els joves i els infants, gravarem en la memòria tot el que haurem viscut durant aquesta crisi sanitària i ho explicarem a les generacions futures com un acompliment d'allò el Senyor va dir als deixebles: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.»

